

[Ib Christensen]

dring i vores forstærkningspolitik på en måde, der er højst ubetryggende og farlig.

Så siger statsministeren, at han ikke har øvet pression mod det grønlandske folk, fordi han i sin åbningstale siger, at Grønland ikke kan forvente at få dækning af den danske statskasse, hvis man stemmer sig ud af EF. Jeg tror, at pression er det rette udtryk, hr. statsminister. Det er ikke udtryk for solidarisk rigsfællesskab, at man lægger det pres på det grønlandske folk. Men jeg tror, det grønlandske folk ved, hvad der er dets egne interesser, bl.a. den også af EF uantastede ejendomsret til sine egne natur- og energiresourcer.

Vi har fremsat et dagsordensforslag, hvor vi har bedt regeringspartiet, og jeg vil gerne sige: også bedt skatteministeren, hvis han vil svare, om deres synspunkt vedrørende overgang til en generel renteskatteordning, der virkelig kunne betyde retfærdighed i rentebeskatningen, billigere rente og lavere byrder for de kredittunge erhverv: landbruget og byggeriet og andre. Vi har ikke fået nogen som helst kommentarer, til trods for at skatte- og afgiftsministeren, før han blev minister, var en overordentlig engageret fortaler for dette. Men der er altså åbenbart andre ting på dagsordenen, der gør, at vi måske heller ikke får svar nu.

Om hr. Camres dagsorden har vi allerede her sagt i stemmeforklaringen, at den kan vi da støtte, ikke fordi vi ønsker statsstyring, subsidier, tvang over pensionskasser og pengeinstitutter o.lign., men fordi vi kan anvise og har gjort det ved mange lejligheder, også denne, en alternativ økonomisk politik, som kan opfylde de formål, der står beskrevet i selve ordlyden, som vi ikke har noget imod, men kan tiltræde i hr. Camres dagsorden. Det er ud fra ganske andre præmisser, vi kan støtte hr. Camres dagsorden, men vi kan altså støtte den.

Derimod skal jeg sige til sidst vedrørende hr. Waldorffs dagsorden, at det er en appel om planøkonomi. Det er os fjernt, så derfor kan vi ikke støtte den – tværtimod. Og hr. Glistrups dagsorden om, at regeringen skal gå, er i og for sig overflødig, men den er i hvert fald ikke konstruktiv. Vi ønsker ikke at give regeringen den chance ved at stemme for en sådan dagsorden. Alle forhandlingsmuligheder var ikke udtømt.

Alfred Hansen (DR):

Statsministeren lagde i sin tale i forgårs op til, at der skulle komme en revision af Statens Uddannelsesstøtte, og jeg stillede på den foranledning i mit første indlæg i eftermiddags et konkret spørgsmål til statsministeren, nemlig om man ved denne bebudede revision ville fjerne forældreafhængigheden for de unge, når de var fyldt 18 år. Jeg mener, det er nedværdigende, at unge i dag, helt op til de er 22 år, skal være afhængige af forældrenes indtægtsforhold ved tildeling af Statens Uddannelsesstøtte.

Der har været diskuteret meget de seneste dage, hvordan man skulle få billig kapital, og jeg vil endnu en gang opfordre regeringen til at skabe et politisk grundlag for en naturlig rentesænkning til gavn for hele samfundet. Det er jo sådan, at penge søger derhen, hvor afkastet er størst. Op igennem 1960erne og i begyndelsen af 1970erne vandrede kapital over som investering i Danmarks jordværdi, og det kan aflæses af de vurderinger, som i disse dage offentliggøres. Vi har gang på gang fra retsforbundets side opfordret socialdemokratiet til at træffe foranstaltninger, som kunne fratage folk lysten til passiv investering i jord. Da det nu ikke er særlig lukrativt i øjeblikket, ser man, at pengene vandrer over i obligationer, ikke alene obligationer inden for kreditforeningerne, men også over i finansministerens obligationer. Det er jo sådan, at hvis finansministeren skal have mulighed for at sælge sine obligationer, så må han gøre dem endnu mere attraktive end en hvilken som helst anden investering, og det har finansministeren da også gjort.

Nu er debatten om pensionskasser og forsikringsselskabers kapital foregået på et grundlag, som er urigtigt, nemlig at disse penge ligger uvirksomme i en eller anden skuffe, og at de ikke er investeret. Det er de. Pengene er ude at arbejde, og de største obligationsopkøbere, vi har her i landet, er forsikringsselskaber og pensionskasser. Det er klart, at hvis man ved pistolpolitik, hr. Camre, vil tvinge disse penge over i en anden form for investering, f.eks. i erhvervslivet, så er de ikke længere til stede til at investere i f.eks. kreditforeningsobligationer, til stor skade for byggeriet.

Vi skal ikke have nogen pistolpolitik over for disse forsikringsselskaber og pensionskas-